

Дневникъ 62.

ЗАСЪДАНИЕ НА 2 МАИЯ 1881 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство на г. Ив. Ев. Гошовъ.

Присѣтствувать 9 члена; отсѣтствува г. Саллабашевъ безъ отпущкъ.

Засѣданието ся отвара на 2 часа слѣдъ пладнѣ.

Прочитатъ ся: три съобщения отъ г. Главний Управитель подъ № № 1353, 1354, 1355 и едно съобщение отъ г. Директорътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла подъ № 1832 и двѣ прошения подъ 255 и 236.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ съобщава, че въ събранието, което стана завчера на 30 Априлия вечерта, въ българското училище г. Караджовъ ся произнесълъ много обидно за Постоянний Комитетъ. Мѣжду многото оскърбителни думи, които г. Караджовъ произнесълъ върху Комитетътъ, той си позволилъ всрѣдъ едно множество, да го нарече и разбойнически вертепъ.

Той не билъ въ това събрание, та незнае да ли наистина г. Караджовъ е изсказалъ тия думи, но въ всѣкой случай той мисли, че Комитетътъ е длѣженъ да ся увѣри прѣдварително за това и тогазъ да ся произнесе какво трѣбва да прави за да запази своята честь, която тѣй безпощадно ся нападна отъ единъ прѣдставитель въ Областното Прѣдставителство. Въ тоя случай г-нъ Прѣдсѣдательтъ очаква най голѣмо освѣтление, отъ г. Стамбулова, който е билъ въ това събрание и може да увѣри Комитетътъ въ истинността на тия думи.

Г-нъ Беневъ казва, че Постоянний Комитетъ трѣбва да остави тия работи на една страна и да глѣда дневний си рѣдъ.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ неможе така лесно да повѣрва, че г. Караджовъ е изсказалъ таквие тѣшки думи противъ Постоянний Комитетъ, но въ всѣкой случай, той мисли, че въпросътъ е отъ голѣма важность и трѣбва да прѣдшествува всѣки други въпросъ.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ прѣдлага да ся повика въ идущето засѣдание г-нъ Караджовъ за да ни каже да ли наистина той е изсказалъ тия думи противъ Постоянний Комитетъ.

Г-нъ Беневъ настоява да ся мине на дневний рѣдъ и да ся оставятъ хората да говорятъ кои както ще. Въ интереса на уморяванието и утихванието на страститѣ, г. Беневъ моли да ся взематъ думитѣ му въ внимание.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ е противенъ на прѣдложенieto на г. Беневъ и настоява да ся запази чешъта на Постоянний Комитетъ нападната тѣй грозно отъ Ивджилерский прѣдставитель. Той има причини да не вѣрва още, че г. Караджовъ

е изказалъ тия думи, нъ тъй като г. Стамбуловъ не желае да освѣтли Комитета върху тоя въпросъ. той прѣдлага да се приеме прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя.

Г-нъ Беневъ настоява да се тури прѣдложението му на гласуване.

Прѣдложението на г. Бенева се гласува и пада.

Тура се на гласуване прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя.

Г-нъ Стамбуловъ взема думата и казва, че въ събранието на 30 Април. г. Караджовъ говорилъ наистина противъ Постоянный Комитетъ, нъ той не чулъ да ся каже отъ негова страна, че Постоянный Комитетъ е разбойнически вертепъ.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че прѣдъ видъ на обявленията на г. Стамбулова, той отгѣгля своето прѣдложение.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ така сжщо отгѣгля прѣдложението си, тъй като г. Стамбуловъ на своя отговорностъ прави своята декларация.

На дневний рѣдъ ся турятъ прошенията подъ № 253 и 256.

Върху прошенито подъ № 253 отъ Георги Гръдева изъ Калоферъ 30 годишенъ книгоиздатель и книгопродавецъ, съ което моли да му ся отстжи едно пособие отъ кличеството опрѣдѣлено за пенсии на стари учители, Постоянный Комитетъ рѣшава да помоли г. Директора на Просвѣщенieto да отстжи на просителтъ една пенсия, ако ся укаже, че той заслужава.

Прошението подъ № 256 отъ двама Т.-Пазарджичанина, съ което молятъ да ся подѣйствува за да ся приематъ въ Софийското военно училище, Комитетътъ оставя безъ слѣдствие, понеже не ся вижда въ възможность да може да дѣйствува прѣдъ управлението на рѣченото военно училище.

Вторий въпросъ на дневний рѣдъ е — съобщението подъ № 1312 отъ г. Главний Управителъ, съ което прѣпроважда на удобрението на Постоянный Комитетъ единъ проектъ на правилникъ за отущанието на единъ кредитъ отъ двѣ хиляди турски лири изъ икономитѣ на гл. 30 на бюджета за 1879/80 год. за спомогание на Шипченци по изселванието имъ изъ турскитѣ мѣста въ с. Шейново.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ е на мнѣние да се помоли правителството да упо трѣби всичкитѣ си усилия за да убеди турцитѣ отъ с. Шейново да ся съгласятъ щото Шипченци да останатъ въ сегашнитѣ жилища до прибиранието на своитѣ сѣдби.

Г-нъ Беневъ не е съгласенъ да ся приеме правилника, тъй както е прѣдставенъ отъ правителството, защото са бои да не съ това да ся рѣши окончателно въпросътъ за веднагашиното испъждане на Шипченци отъ турскитѣ дворове. Той мисли, че една такава мѣрка би била съсипателна за Шипчане на които теглилата отъ войната насамъ би трѣбало да ни накаратъ да поглѣднемъ къмъ тѣхъ съ едно пострадателно око. Прѣдъ видъ на тия съображения, той приема да ся гласува единъ такъвъ правилникъ, съ това измѣнение, че българскитѣ бѣжанци трѣбва да останатъ въ новосъздаденитѣ си жилища, а количеството двѣ хиляди лири тур. да ся раздаде на турцитѣ да ся направатъ нови кѣщи, като имъ ся остави правото да могатъ отпослѣ да ся споразумяватъ съ държателитѣ на тѣхнитѣ домове или съ ония, които сж построили кѣщитѣ си на двороветѣ имъ.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че той е ималъ случай да ся увѣри че турцитѣ въ Шейново отъ фанатизмъ неприематъ по никой начинъ да оставатъ Шип-

чани въ своитѣ дворове. Това сжщо забѣлѣжилъ на комиссията и г. Кръстевичъ, като я помолилъ да прѣдстави на Комитета голѣмата нужда за приеманieto на рѣчений правилникъ.

Г-нъ Прѣдсѣдателятъ прѣдлага да се заличатъ въ чл. 1 на правилника сумитѣ: „за спомагание на Шипчанци по изселването имъ изъ турскитѣ мѣста на с. Шейново“ и да се замѣстятъ съ думитѣ: „за обезщетение по поселяването Шипчанци българи въ Шейново“.

Прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя се гласува и приема.

Слѣдъ гласуването и приеманieto на правилника изцѣло, Комитетътъ да го прѣпроводи съ едно писмо съ слѣдующето съдържание: „Споредъ Пост. Комитетъ желателно би било щото турцитѣ притѣжатели на мѣстата въ Шейново да се обезщетатъ, та да направатъ кжжитѣ си другадѣ за да не се мѣстятъ българитѣ бѣжанци. Ако обаче това не може да стане за всичкитѣ притѣжатели, то поне непрѣменно да стане въ такива случаи гдѣто притѣжателитѣ или ги нѣма или се съгласяватъ да си излѣзатъ. Въ всѣки случай обаче Постоянний Комитетъ е на мнѣние че българитѣ не трѣбва по никой начинъ да се изселаватъ до идущата есенъ, тъй като тѣ сж посѣляли и ще имъ бѣде невъзможно понастоящемъ да се изселатъ“.

Третий въпросъ на дневний рѣдъ е — съобщението подъ № 1020 отъ Дирекцията на Финанцитѣ, съ което ни поврща прошенieto на Габаревци, заедно съ рѣписи отъ окржжитѣ и писма относително до правителственнитѣ балталѣци и пасбища.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ е на мнѣние да се прѣпорѣчи на правителството да не присвоява яйлацитѣ и балталжцитѣ за които има споръ, доклѣ се рѣши въпросътъ кому трѣбва да принадлежатъ тѣ.

Г-нъ Д-ръ Янколовъ е съгласенъ да се спрѣ даванетоъ подъ наемъ на яйлацитѣ и балталжцитѣ и да се даде на селенитѣ срокъ една и половина година за да могатъ да изнамѣратъ и прѣдставатъ владалнитѣ си документи. Ако до истичанието на това врѣме тѣ не прѣдставатъ своитѣ книжа, то правителството да има право да располага съ тѣхъ.

Г-нъ Енчевъ подкрѣпя прѣдложението на г. Д-ра Янколова, съ това обаче измѣнение, че срокътъ за прѣдставянieto на документитѣ ще се продължи на двѣ години и въ това врѣме правителството да продава яйлацитѣ и балталжцитѣ и стойността имъ да поврща само на ония села, които би доказали че тѣ сж тѣхна собственостъ.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ прави слѣдующето прѣдложение:

„Постоянний Комитетъ рѣшава да съобщи на Дирекцията на Финанцитѣ, че всички балталжци, яйлаци и кашлжци, отъ които сж се ползували до днесъ нѣкои села изъ областъта, да се оставятъ за да се ползватъ и за напредъ, до гдѣто се произнесе едно сждилище. А ако правителството мисли, че то има право да располага съ рѣченитѣ пасбища и балталжци, то да се отнесе до надлѣжното сждилище“.

Върху оплакванията, които Айтоский прѣдставителъ г. Воденичаровъ бѣше заявилъ чрѣзъ телеграмма, г. Прѣдсѣдателятъ съобщава, че съобразно съ рѣшението на Пост. Комитетъ, той е говорилъ на г. Главний Секретаръ и въ отговоръ г-нъ

Кръстевичъ му съобщилъ, че правителството рѣшило да помоли Върховното Сѣдище да разглѣда дѣлото и да се произнесе дали г. Воденчаровъ е билъ осѣденъ въ руско врѣме или не.

Четвъртий въпросъ на дневний рѣдъ е — проекта отъ правилникъ за опрѣдѣлението на подробноститѣ върху военнитѣ упражнения въ общинитѣ, прѣдвидени отъ членове 409, 410, 411 и 393 отъ Органическии Уставъ.

Чл. I на проекта.

Комиссията избрана за прѣдварителното обсъждане на проекта, казва, че тя намѣрва за добръ и прѣдлага щото чл. I на проекта да се замѣсти съ слѣдующето прѣдложение: „Подробноститѣ военни упражнения произведени отъ членъ 393 и 411 отъ Органическии Уставъ ставатъ въ недѣля и четвъртакъ отъ 10 Октомврия до 31 Маия и само въ недѣля отъ 1 Юния до 10 Октомврия“.

Прѣдложението на комиссията се гласува и приема за чл. I на правилника.

Чл. 2 отъ проекта се приема, като се заличаватъ думитѣ: „които се намиратъ на служба въ постояннитѣ кадри“ и се замѣстватъ съ думитѣ „които взематъ участие въ двумѣсечното упражнение“.

Чл. 3 отъ проекта се така сжщо приема съ исключение на втората алинея, която гласи, че „всичкитѣ ония отрѣшени отъ военната служба въ мирно врѣме по сила на чл. 381 сж отрѣшени отъ подробноститѣ упражнения въ общинитѣ“.

Чл. 4 на проекта се приема безъ никакво измѣнение, съ прибавление на слѣдующето прѣдложение на комиссията за алинея втора на члена: „хора отъ повече общини могатъ да се събиратъ на военни упражнения въ друга една община, състояща не подалечъ отъ три километра отъ границата имъ“.

Тѣй сжщо се приема безъ измѣнение и чл. 5 отъ проекта съ прибавление на слѣдующето прѣдложение за алинея втора:

„Офицеритѣ отъ Щабътъ на дружинитѣ и отъ присѣтствующитѣ роты зематъ участие въ това наглѣждане“.

Понататѣшното обсъждане на правилника се отлага за идущето засѣдание.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ затваря засѣданието на 6 часа вечеръта.

Прѣдсѣдатель: **Ив. Ев. Гешовъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Янкуловъ**

Секретарь: **Ив. Вазовъ.**